

Un înger îmi așterne dimineața

Se lasă luna ca un sfetnic trist
cu dreapta-i stinsă
să-mi șteargă iar fereastra
se văd strigoi și iele amestecați în vis
purtând pe brațe liniștea sihastra
ninsori de-argint
pe ramuri de mesteceni
și spiriduși ce îi mânjesc cu ură
se-amestecă-n tumultul nopții triste
felii întregi din albul lor le fură
un tremur de viață și de moarte
ca vrăjile în blănuri de lumină
din trupuri de mesteacăn se răsfiră
să mă cuprindă-n noaptea cea haină
să simt neantul cum luptă și conspiră
mi-au dat alți ochi
și altă umbră-n gene
de-acum văd cum sufletele toate
se zbat să scape din pietrele viclene
văd seva din mesteceni cum răzbate
văd frunze din arginturi
ca un balsam vrăjit
cum oblojesc destine pe-altare de lumină
văd spiriduși săpând în gresii și granit
și vântul de-ntuneric și noaptea cea haină
e-un vis ori sunt aieva toate
în mine simt și boala dar și leacul
mestecenii sunt moartea dar și viața
sub geamul plâns încet tresare lacul
și-un înger îmi așterne dimineața